

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

VI. Prætendit impius sibi deesse sufficiens & necessarium gratiæ diuinæ
auxilium, quo peccata vitare poßit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

inſtè tamen punietur, tum quia
Deum blaſphemia onerat, tum
quia ex bonis mala, ex ſanitate
audaciam, ex vitæ longitudine
peccatorum multitudinem, ex
forma libidinem, ex diuitijs ſu-
perbiam, ex poteſtate tyranni-
dem, ex miſericordia Dei, in pec-
catis perſiſtentiam, ex floribus
venenum, ex melle fellis amari-
tudinem depromit.

CAPVT VI.

*Præſtendit impius ſibi deeſſe ſufficiens
& neceſſarium gratia diuina au-
xilium, quo peccata vitare
poſſit.*

Impia hæc eſt vel cæcitas, vel
malicia: Ille ne ſufficiens & ne-
ceſſarium gratiæ auxiliū homini
negat, quo peccatum vitari poſ-
ſit, *cuius lumen ſuper omnes ſurgit?* *Iob. 25. 3.*
qui in perditionibus non delectatur? *Tob. 3. 22.*

K 2 *cuius*

- ps. 18. 7. cuius calore nemo se abscondit? qui moritur
 Sap. 11. 25. seretur omnium? qui diligit omnia quae
 Prou. 1. 24. sunt, & nihil odit eorum quae sunt
 Prou. 3. 26. qui hominem vocat, & ad eum manum suam extendit? qui est in latere hominis & custodit pedem ipsius ne capiatur? Qui apud Esaiam sic loquitur: Dixit Sion (peccator) dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei: nunquid obliuisci poterit mulier infantem suum, ut non misereatur filij uteri sui: Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui? Ille cuius gratia apparuit omnibus hominibus qui solent oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos solem iustitiae imprimis, ut & pluit caelestem, iuxta D. Ambrosium; qui clamat: Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos? qui illuminat omnem hominem uerientem in hunc mundum? Qui pro omnibus mortuus est, atque a deo pro omnibus a Patre suo gratiam obtinuit
 Ser. 8. in
 ps. 1. 3.
 Mat. 11. 29.
 Jo. 1. 9.
 2. Cor. 15. 3.

nuit quamq; & omnib. dare pa-
 ratus est? *Qui in Christo sibi mundū* 2. Cor. 5. 18.
reconciliauit? qui nos redemit de male- Gal. 3. 13.
dicto legis, factus pro nobis maledictū; Colof. 1. 14.
Et in quo habemus redemptionem per Apoc. 3. 20.
sanguinem eius, remissionem peccato-
rum? Qui stat ad ostium, ad hominem
et pulsat, ut intrare possit, et cū illo
cenare? Digitum ergo, peccator,
pone super os tuum; Perditio tua Os. 13. 9.
est, ex Deo autem tantummodo auxi-
lium tuum; quidquid enim Deus
facit, misericordiae & iustitiae e-
ius debet esse consentaneū, iuxta ps. 24. 20.
illud: Vniuersa via Domini miseri-
cordia, et veritas (iustitia) sed ut
alicui impio Deus auxilium ne-
get sufficiens, & necessarium, ut
quandocumque velit vitare pec-
catum non possit, neque diuinæ
misericordiae, neque diuinæ iu-
stitiae est consentaneum; non
misericordiae, quia auxilium ad
dictum effectum necessarium

K 3 nega-

negare, non est misereri; non iustitiæ, quia Christus merito iustitiæ impetrauit à Patre suo æterno, auxilia ad vitanda peccata, salutemque consequendam necessaria, adeoque illa ex iustitia homini dare debet. Coronidis loco addam aureolam D.

*Hom. 16.
ad Hebr.*

Chrysofomi sententiam: *Habemus, ait, cooperatorem & adiutorem Deum; tantum velimus, tantum opere accedamus ad rem ipsam, tantum curam geramus, tantum in mente pernamus, & omnia sequentur: si vult dormiuerimus, & stertentes speremus intrare in cælum, quando poterimus hereditatem celorum apprehendere.*

*Hom. 7.
in Ioan.*

Et rursus: Gratia in omnes diffusa est; non Iudæum, non Græcum, non Barbarum, non Schytam, non liberum, non seruum, non virum, non mulierem, non senem, non iuuenem effugit, & dignatur, omnibus eadem est, omnibus facilem se exhibet, omnes pari honore

advocat. negligunt ipsi impetant, & quidam duntaxat Tibi, p

Assigna rum j b

Impie
ia, v
impera
ipse me
est veri
Mandat
tibi hodie
procul p
posis dic
lum a sc
& aud

aduocat. Qui autem eius munere frui
negligunt, hanc suam cecitatem sibi
ipsis imputent, cum enim omnibus pa-
teat, & à nemine prohibeatur, perdit
quidam & nequam homines, propria
duntaxat malitia ingredi recusant.
Tibi, peccator, dictum.

CAPVT VII.

Assignat uerarius homo malum suo-
rum scelerum Deo, vel impossi-
bilia, vel grauiam man-
danti.

Impie; neque vel impossibi-
lia, vel grauiam homini Deus
imperat; non impossibilia, ut
ipsemet, qui prima & summa
est veritas, his verbis testatur:

Mandatum hoc, quod ego precipio Deut 30.
tibi hodie, non supra te est, neque II.
procul positum, nec in caelo situm, ut
possis dicere: quis nostrum valet ad cae-
lum ascendere, ut deferat illud ad nos,
& audiamus, atq; opere compleamus?

R 4 neq;